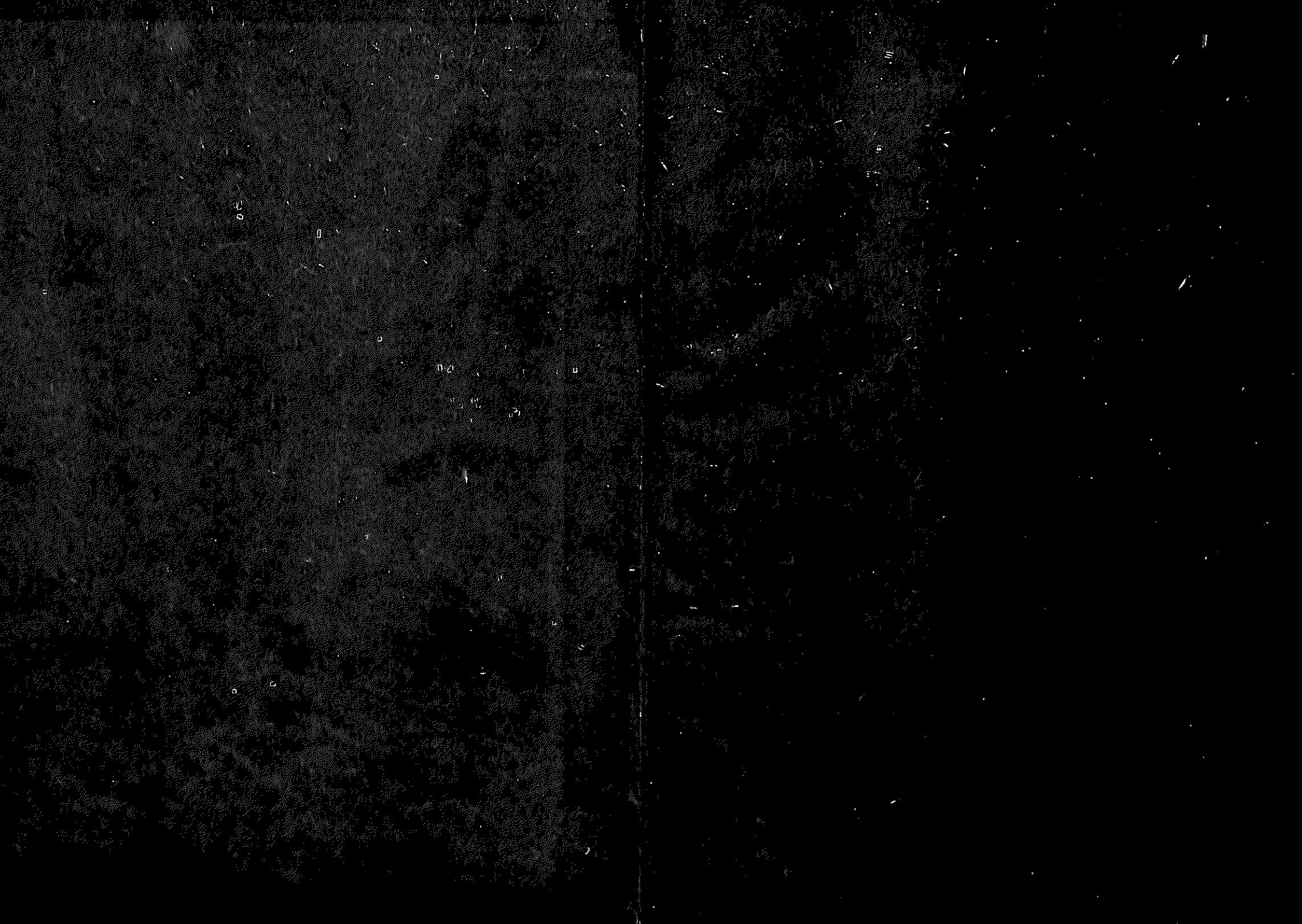

U.S.U.L.P.V

891.99
2-39

19 NOV 2011

19 NOV 2011

891.99 այ
9 - 39

Նախագահական

ԱՏԱԼԻՆ

Պետական Պրատականչութեզուն
ՅԵՐԵՎԱՆ 1939

12.04.2013

29479

НАИРИ ЗАРЯН
С Т А Л И Н
Армгиз Ереван

4
40

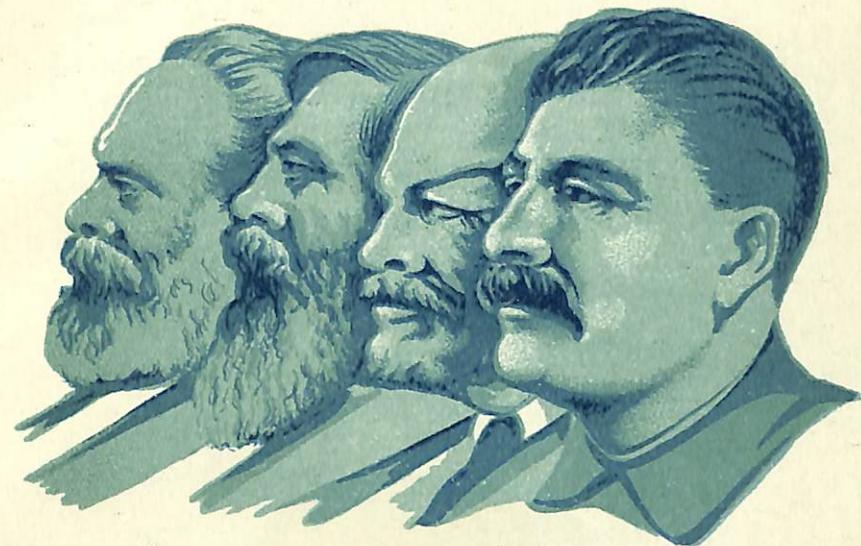

Սովիլեսին Հոմերն յերգեց, Ռուստամ Զալիս՝ Ֆիրդուսին,
Բոնապարտի անունը զռո՞ հազար գուսան յերգեցին,
Հազար կայծակ մըռընչացին մըրքիկներում արնաներկ,
Ու շողացին գիշերներում հազար ասուալ, հազար յերգ:

Բայց տառապած մարդու համար չեր նառագել մի արև,
Մարքսի նըման նանանչափայլ, Ենգելսի պիս հանճարեղ,
Լենինի պիս բոցակորով, Լենինի պիս լուսահորդ,
Յեկ ֆեզ նըման հըստակ ու մեծ, ո՞վ պողպատէ Առաջնորդ:

Օ ի խավարի ծիրանավառ հորիզոնում պատմության
Զեր հանճարի արեգնային չորրորդուրյունը տիտան։
Կըծավալվի նա անսահման, հավերժաբար կա՛րկի,
Յեզ կպատռի մըշուշն անցյալ և ապագա դարերի։

♦ ազար Համեր ու Ֆիրդուսի կառնեն զըրիչ և քընար,
Ու յերգելով չեն ըսպանի Զեր մեծությունն անհնար։
Կերգեն բոլոր լեզուներով բանաստեղծներ նորանոր,
Կըտան դարերը Զեզ վայել հուշարձաններ փառավոր։

Իսկ յես, զինվորը խանդավառ, հայ լենինյան քանաստեղծ,
Բերում եմ մեզ ժողովրդիս յերախտապարտ սիրտը մեծ:
Յերգում եմ մեզ, մեծ Ստալին, դու հարազատ ամենին,
Դու ազգերի յերջանկության նարտարապետ ու դարբին:

Կանգնած եր նա, իմ ժողովուրդը, մուք վիհի յեզերքին՝
Իր հանճարի հազարամյա մարգարիտները ձեռքին,
Կանգնած եր նա անդունդի մոտ, անոցնական ու հյուծված,
Արյունակից և այլազգի վոստիներից հալածված,
Մահկան մըրին մըրրիկների ամենակուլ բերանում՝
Նա, հոշոտված բազուկներով, մի յելք եր նոր՝ վորոնում:

Ազատարար Հոկտեմբերի ֆայլերն այնժամ քընդացին,
Հընչեց քո ձայնը լենինյան, լենինի հետ միասին.
Դուք ոգևորյան լույս նետեցիք ժողովրդին իմ չոքած,
Դուրս կոչեցիք մահվան վիճից դեպի կյանքի դռորդ քաց:
Նա վեր կացավ զոտեպնդված, վոստնեց քափով ահազին
Աւ միացավ կոմունիզմի աշխարհայերք քանակին:

Մեռավ Լենինն ու պատմությունը մի վայրկյան կարկամեց,
Ու շողացիք հորիզոնում դու արևի նըման մեծ,
Նախորդներիդ հրզոր լույսով և քո լույսով սեփական
Տաճում ես դու յերկիրն սիա դեպի պայծառ ապագան:

Անունը խոր յերգի նըման մարդկանց հոգին վազողում,
Թևեր տալիս ու հիասքանչ հերոսության ե մըղում:
Յեկ իմ չըքնաղ Հայաստանի ծաղկածիծաղ լեռներում
Իր նոր աշխարհն ե կառուցում ֆեզնով լեցուն մի սերունդ:

Յեղ յես, նըրա ծոցից յելած մի խանդավառ քանաստեղ,
Բերում եմ մեզ իմ յերջանիկ ժողովրդի սերը մեծ:
Յերգում եմ մեզ, մեծ Ստալին, դու հարազատ ամենին,
Դու մարդկային յերջանկության նարտարապետ ու դարբին:

Նկարագարդումը և տեխ. խմբագրու-
թյունը նկարիչ՝ Ա. ԱԼԹՈՒՆՅԱՆԻ
Լիտոգրաֆիայի նկարիչ՝ Ա. ՄԻՒԹՅԱՐՅԱՆ
Սրբագրիչ՝ ԱՐ. ԱՐՁԱՔԱՆՅԱՆ

Գլավլիտի լիազոր՝ Ե 1173 Հրատ. № 505:
Պատվեր 769. Տիրաժ 5000. Թուղթ 62×94.
Տպագր. 1,5 մամ. Մեկ մամ. 38400 նշան.
Հանձնված և արտադրության 1 հոկտեմ-
բերի 1939 թ. Ստորագրված և տպա-
գրության—13 նոյեմբերի 1939 թ.
Պետհրատի 1 տպ. Յերևան, Լենինի 65

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0330924

29479